I

Я згадую той день і час благословенний,
Як дух твій молодий мене з землі підняв
І побут хуторний, захмарений, буденний,
Огнем твоїх очей живущих осіяв.
Що та вода в казках живуща і зцілюща?
Жизнь у тебе в очах, блаженна-невмируща.

II

Так! Жив я на землі, і ти з небес прийшла,
На крилах юності до старощів спустилась;
Ти з раю пахощів з собою принесла.
І світом божества душа твоя світилась…
Ні, не мечта свята — небесний херувим;
Бо дух мій загорівсь огнем твоїм живим.

III

Воскрес я, і земля тепер мені тісна…
Ти зникла, і тебе не між людьми шукаю.
Прокинувсь духом я від жизні, як од сна,
Мов олень до води, до божества жадаю.
Всім серцем вірую в істочник битія,
Де в бозі зачалась душа свята твоя.